

билъ осжденъ и бащата на *Тарниѳя* — *Тарниѳ*, когото *Ромулъ* испѣдилъ. Има нѣкои историци, които приказватъ, че *Тарниѳя* била дъщеря на *Татия*, князътъ на *Сабинянитѣ*, и че тя живѣла насилствено заедно съ *Ромула*; и като тѣй сторила баща ѝ строго я наказалъ. Но това не е истино. Единъ отъ тѣзи расказватели е и *Антигонъ*. Поетъ *Симилій* *) обаче, си позволява и да брѣщолеви относително това, и съвършено мисли, че *Тарниѳя* прѣдала *Капиталия* не на *Сабинянитѣ*, но на *Келтитѣ*; по причина че се влюбила съ царьтъ имъ. По поводъ на това *Симилій* казва слѣдоущето стихотворение :

*При Капитолійскитѣ камене Тарниѳя живѣяла,
Но станала опустошителката на Римскитѣ стени,
Защото пожелала съюзъ за свадба съ царя на Келтитѣ,
И тѣй била невѣренъ стражаръ на бащиннитѣ си кѳжи.*

И слѣдъ малко за смъртъта ѝ расказва тѣй :

*Нито Вѳитѣ, нито Келтитѣ многочисленнитѣ народи,
Като я умъртвиле, можале да я хвърлятъ въ течението на Пада,
Но отъ рѳцѣтѣ на ратницитѣ, които натрупае тежкитѣ оружия,
Дале на нещастната страшно украсително убийство.*

§ 18. Понеже *Тарниѳя* била погрѣбена на хѣлмътъ, за това и тѣзи хѣлмъ се наричалъ *Тарниеній хѣлмъ*, който носелъ това име, догдѣто царь *Таркиниѳ* посвятилъ мѣ-

*) *Симилій*, поетъ, който на другадѣ не се споменува.